

הַאֲמָרָפֶת דְּטוֹלֵדָה

ג'ליון בעניני אוחדיין זמינים

וְגַלְיוֹן קָלִים

כ"ה, ג' אדר, עש"ק פ' חצומה ה'תשנ"ט

ופשוט שאין בכך ממשום דחיקת הקץ, שהרי לא מדובר בקבלת מעשית או השבעת מלאכים וכיוצא בזה אלא מדובר בעבודת ה' מתוך שמחה יתרה.

(ז'ונ' הגען ען גואולתכם עט' 35)

לְהַתְבוֹנֵן שְׁתְבִיף וּמִיד בְּאַמְשִׁיחַ

שמחה זו העשית על ידי ההתבוננות שתיכף ומיד ממש בא מישיה צדקו,iao תה' בכל העולם של לימות השמחה, שכן, ישנו כבר רגש של שמחה בטורתה (מעין ודוגמת שמחת הגאולה).

(ז'ונ' תורתו של משה עט' 7)

"**יוֹיִין נִיט, טְרָאַכְט גּוֹטַן!**"

ספר חסיד אחד:

פעם חלה אחד מלידי, והרופאים התיאשו מחייו וקבעו שלא נותרו לו אלא שעותט ספורות. הלכתי לחברת החסדים וסיפורתי להם את הדבר, והם יענו לי לצאת מיד אל הרבי לילובאויטש, ובו- ודי יפעלו מליצי היושר אצל הקב"ה לעצב את החלטה עד שאנו על הרב. כשהגעתי לילובאויטש והגשתי את הפ"ג לרבי, חלפה מחשבה בראשי: מי יודע מה מצבע של הילד עכשו? הרוי הרופאים אמרו שזה עניין של שעותט... "דער רבוי האט געליגנט דעם צעטל, און זאגט מיר, יוֹיִין נִיט, טְרָאַכְט גּוֹט - וּוּעַט זִין גּוֹט, קְלָאָגּ נִיט, דוּ וּוּעַט זִין אָוּף די אַינְיקְלַעַס ברַי מְזוֹהָ".

(קוטני דבריהם א עט' גנט)

פְּנִינּוֹם יְקָרִים

א. אמר אחד מגודלי החסידות:

כשיבווא המשיח ישאלו אצלנו אומות העולם: במה זכיתם לנסים ונפלאות כאלו: ואנו נשיב להם: זכינו לך בזכות השמחה. זה שנאמר (תהלים קכו, ב-ג) "או יאמרו בנים הגדיל ה' לעשות עם אלה, הגדיל ה' לעשות עמו היינו שמחם". אז - כאשר יבוא משיח, יאמרו בנים - יאמרו אומות העולם על אודות בני ישראל, הגדיל ה' לעשות עם אלה - הגדיל ה' את חסדו אתם. ובני ישראל יענו להם: יודיעם אתם מדוע הגדיל ה' לעשות עמו? - מפני שהיינו שמחמים.

(אוצר פתגמי חב"ד סי' יב)

ב. כשלומדים ענני מלך המשיח והגאולה ברבים יש מעלה מיוחדת לגבי התפעלות ושמחה ברגש הלב, שע"ז חולכת וגדרה התשוקה והצעפי לבייאת המשיח.

(מנוגה לגאולה עט' 170)

ו"ל ע"י ועד להרמת קרן משיח צדקה

785 E. 2nd St. Brooklyn, N.Y. 11218

שִׁיאָו וּשְׁמָחוֹ בְּשְׁמַחַת הַגָּאוֹלָה!

"שיאו ושמחו בשמחת הגאולה!" ווי שורעקליך עס זאלען ניט זיין אונזערע ליעד- ען, טאהרען מיר ניט פֿאָרגֿעַסְעַן די פֿרִיַּיד ווּאָס מִיר דערנענַהַטְעַרְעַן זיך צו דער גאולה שלמה....

(ג'ול גורא" בהקריה והקדשה, תשרי תש"ג)

בְּיוֹחֵד עַמְּגַעֲנוּעִים צְדִיכִים רְגַשׁ שְׁלַשְׁמַחַת

נוסף על רגש הכוֹסֶף ותְּשֻׁוָּה והגעגעים להגאולה (עד עתה), צ"ל עצשו גם וביעיר רגש השמחה מזה שהגאולה באה בפועל ממש - בראע זה ממש.

(סה"ש תשנ"ב עט' 320)

הַטְּעֵם שְׁמַחַת מִמְּהָר אַת הַגָּאוֹלָה

עיקר השמחה תה' בבייהם העתיד בגאולה העתידה,iao תה' השמחה בבח' א"ס עצמותו ומהותו בבח' שמחה עצמית ממש, ושמחה עצמית זו מעוררים ע"י שמחה של מצוה, שהשמחה של מצוה מגעת למעלה יותר מהמצווה עצמה, ועל ידה דוקא מעוררים השמחה העצמית דלעתיד לבוא. ומכיון שכן, הרוי הדרכ לחייב משיח ה' - ע"י הוספה בשמחה, שמחה בטורתה, שמחה שתיכף ומיד תביא את משיח צדקו.

(שער גאולה ח"א סי' מז)

שְׁמַחַת פּוֹרִין גָּדָר

על ידי שמחה נפרצים כל המדיות וההגבאות. עד להפריצה האמיתית בגאולה האמיתית והשלימה - הפריצה ד"פרוזת תשב ירושלים", כשייה" ה"ופרצתימה וקדמה וצפונה ונגבנה" בתכליות השילומות.

(שיעור קודש תשנ"ב עט' 178)

בְּכָח הַשְּׁמַחַת פּוֹרִיצִים חֹמֶת הַגָּלוֹת

בתורת החסידות מוסבר כי "shmacha porutz gedr". על ידי השמחה יכול היהודי לפרוץ את מגבלותיו השונות ולהגיע להישגים נבואהים ביוור, במיחוד במישור הרוחני. גם משיח מוגדר כפורץ גדר, כפי שנאמר "עליה הפורץ לפניهم".

מכאן, שכבה השמחה פורצת הגדרות ניתן לפרוץ גם את חומות הגלות ולזרז את בית המשיח.

(פנוי הגאולה עט' 45)

לְבָרֵךְ "פּוֹרִי פּרִי דְּעַנְיִי"

מסופר על אחד הצדיקים (ראה הקדמה בספר "אוחל אברהם", פיעטרקוב טרע"א), שכאשר היה ילד בקש תפוח מאביו, וכשאביו סירב, התחכם הילד ובריך ברכת בורא פרי הארץ, ורק נאלץ אביו למלא את רצונו.

ואף אנו נאמר:

כאשר יהודים ישבחו כבר עכשו בשמחת הגאולה מתוך בטחון גמור שהוא עומד-דים על ספר הגאולה - הרוי שמחה זו עצמה "תכרייה" כביכול את אבינו שבשים למלא משאלות לבם של בני ולגאל אוותם מהgalot.